

Kes teisega srentas on, leppitamad ja pīd-
dawad waenlase wusto.

Ron.

Üles ton, kes nicas ehet heinama sees tlli,
nāagi h̄rja ja arwas nenda ennese jures:
kui ma agga tahbasjū omnia nāyko dige-
ti wennitada, siis ma saaljū ful ni suureks
kui sejamma hārg. Jubbā ta hakkas en-
nast üles puhuma, ning küssis teiste
taest, efs ma ollen ni juur fui se hārg?
Teised naersid tedda ja ülesid: ful en waiak
senni fui sa ni suureks scad. Ta hakkab
teist korda ennast ülespuhuma, ning küs-
sis jalle, kas paljo waiak on? Kūl on
waiak ülesid need teised. Siis ta sai wi-
haseks ning hōkas nenda ennast ülespuh-
uma et ta kātki lōhkus.

Öppetus.

Kāssi pusas, tāi punges. Kes nenda
fui se ton tahhab suurusteda ning parrem
olla

olla fui ennese suggused, se saab tristele-
ngerufs, ning lähyeb isse hukk.. Ge-
pārrast iāgo igga üks nende jures kes ta
ennese suggused on ja murverse o mitte su-
remad asjad mis üllə temma moisiūs on.

Rebbane kes Laukoera aufo jures on.

Kui laukoer wannaks sai ja sūdas mitte
ennam pūda, arivas temma sel roifil om-
ma ello ülespiddada : Temma langeš
omnia aufo sees mahha ning üles ennast
haige ollewad ja kāskis seik metsalised
kokko tulla, et ta troiks uut funningat
nende sille tōsta, enne kui ta surreb ðrra.
Kui agga need metsalised temma jure tul-
lid, siis ta kāskus neid teine feise jārrele
sucuufs. Witmaaks tulli fa Rebbane üksse-
ette, waatis, ei läinud agga mitte sisse.
Laukoer hūdis ning üles: mis sa waataad
ning mōtled kāksepiddi, sille sisse mind
kuul-